

Op zondag 9 mei is weer de Moederdagrit verreden. Ondanks dat veel mensen natuurlijk niet onder de bekende verplichtingen uit komen op deze dag is deze 'open toertocht' goed bezocht. Al werkte ook de Mega-Meeting in Veenendaal niet bepaald in ons voordeel.

Er zijn 30 motoren van buiten onze vereniging naar ons clubhuis gekomen om de Moederdagrit te komen rijden. Een aantal deelnemers kwam hiervoor zelfs helemaal uit Amstelveen. Wat ook belangrijk is om te vermelden is dat we in de korte tijd dat we open toertochten organiseren al een aantal vaste deelnemers hebben gekregen. Eén van de mensen die al vaker een tocht van ons heeft gereden is Mau Pi Ferrari en hij heeft zich zelfs na afloop van de rit aangemeld als lid van onze vereniging!

's Morgens om 8.45 uur zijn Martijn, Ivo en Bart alvast gaan rijden. Dit om te controleren of er niet plotseling nieuwe knelpunten (zoals markten, het was ten slotte moederdag) waren ontstaan in de route. Dit bleek gelukkig niet het geval. Ook de groep uit Amstelveen was al vroeg van de partij. Al voor 9.00 uur stonden ze bij ons clubhuis. Ze hadden zeker files verwacht voor Zutphen, maar helaas, zoveel deelnemers komen er nog niet op onze tochten af.

Zelf heb ik een groot deel van de ochtend bij het clubhuis rondgehangen om al het moois te bekijken wat er voor ons clubhuis stond geparkeerd. Naast BMW's en Goldwings was ook de voor ons bekende rood-witte Moto Guzzi, van één van de vaste deelnemers, weer op komen dagen. Ondanks zijn leeftijd en aanzienlijke kilometerstand was deze motor sinds kort voorzien van een GPS-systeem. Wie er ook sinds kort een GPS op zijn motor heeft gemonteerd is Evert. Hij is met zijn Goldwing alleen gaan rijden om eens met zijn nieuwe speeltje te spelen. Een ander opzienbarend voertuig was een MZ met zijspan. Deze kwam het parkeerterrein oprijden met het 'bakje' in de lucht.

Uiteindelijk ben ik ook zelf de tocht gaan rijden met een aantal andere leden van ons clubje. De tocht verliep over het algemeen prima. Alleen was het wel bijzonder dat we ineens met de hele groep het zand in doken. Even dachten we dat Bart deze route had uitgezet in de tijd dat hij nog Transalp reed, maar nee, we hadden gewoon een afslag gemist. Onderweg zijn we natuurlijk gestopt bij Erve Kots voor een pannenkoek.

Terug in het clubhuis hebben we nog een tijdje na zitten praten over deze geslaagde dag. Ik denk dat we hier weer met een tevreden gevoel op terug mogen kijken.

Menno